

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نذیر دلسوز

۰۳ فبروری ۲۰۱۸

گپی در مورد پیروزی مقاومت حماسی ستالینگراد!

سالروز پیروزی ارتش سرخ اتحاد شوروی به رهبری نابغه نظامی جهان (ستالین) را در رابطه با شکست تاریخی محاصره شهر بزرگ ستالینگراد توسط قوای نازی در دوم فبروری ۱۹۴۳ به تمام کمونیست های واقعی جهان رفیقانه تبریک و تهنیت می گوئیم.

قابل یاد دهانی و ستایش می باشد: در درازنای ماه ها مردم شهر و ارتش شوروی با وجود قحطی مواد اولیه خوراکه (در ترازو مقدار آن وزن می شد تا به همگان به طور مساوی برسد)، توانستند اسلحه و مهمات جنگی را در فابریکه های این شهر تولید نمایند و به ارتش سرخ بسپارند. طوری که هیچ توقفی در پروسه تولید سلاح رخ نداد. اکثریت کارگران سلاح ساز، زنان بودند که فداکاری غیر قابل باور از خود نشان دادند.

سر انجام، مقاومت دلیرانه با عشق به بی پایان به میهن سوسیالیستی و با عشق فراوان به حزب کمونیست شوروی و رهبر نستوه و متبحرش ستالین، نتیجه دلخواهش را نشان داد. حلقه دومی (مرکب از ارتش سرخ و پارتیزانهای جان به کف) که به دور قوای اشغالگر نازی (که به دور شهر ستالینگراد چنبر زده بودند) حلقه محاصره ساختند و نمی گذاشتند که برای قوای المانی ها مواد خوراکه، آب آشامیدنی و سلاح و سایر اکمالات نظامی برسد.

برآیند ماه ها محاصره ستالینگراد نشان داد که یک «فیلد مارشال» المانی با (۲۵۰۰) افسر بارتبه های جنرالی و ....، همراه با یک صد هزار سرباز المانی به تاریخ دوم فبروری ۱۹۴۳ به قوای شوروی تسلیم شدند.

دلسوز - اول فبروری ۲۰۱۸

از ویکی‌پدیا، دانشنامه آزاد:

«نبرد ستالینگراد» تابستان ۱۹۴۲-۲ فروری ۱۹۴۳ (میلادی)، یکی از طولانی‌ترین، مهلک‌ترین و سرنوشت‌سازترین نبردهای جنگ جهانی دوم و تمام تاریخ بشر بوده‌است. [۳]

در این نبرد ارتش المان نازی و متحدان آن به‌منظور فتح شهر ستالینگراد (ولگاگراد کنونی) در جبهه شرقی و جنوب روسیه به آن یورش بردند که پس از چندین ماه درگیری خونین در سوم فروری ۱۹۴۳ شکست خوردند و فیلد مارشال «فون پاولوس» (Von Paulus) به اتفاق ۲۵۰۰ افسر عالی‌رتبه که ۲۴ نفر از آنها را جنرال‌ها تشکیل می‌دادند و بیش از صد هزار نفر دیگر تسلیم ارتش سرخ شوروی شدند.

با توجه به نبرد شدید تن به تن و حمله مستقیم به غیرنظامیان همانند حملات هوایی از این نبرد به عنوان یکی از بزرگترین (۲,۲ میلیون سرباز) و خونبارترین (۱,۲ تا ۲ میلیون کشته و زخمی) درگیری‌های تاریخ بشر یاد می‌شود. پس از این نبرد المان نازی در جبهه شرقی هیچ‌گاه نتوانست ابتکار عمل را به دست بگیرد و مجبور شد بخشی از نیروهای خود را برای جبران تلفات از جبهه غربی به جبهه شرقی منتقل نماید.

حمله المانی‌ها برای اشغال شهر از اگست ۱۹۴۲ به کمک لشکر ششم و برخی عناصر لشکر چهارم تانک آغاز شد. لوفت و افه (نیروی هوایی) المان نازی با بمباران‌های مخرب از مهاجمان حمایت کرد که همین موضوع شهر را به تلی از خرابه‌ها بدل نمود. در ادامه نبرد به جنگ خانه به خانه تبدیل شد که دو طرف را مجبور به اعزام نیروهای کمکی کرد. تا میانه نومبر ۱۹۴۲ المانی‌ها به قیمتی گران مدافعان را به نواری نازک در کرانه غربی رود ولگا عقب راندند.

نوزدهم نومبر همان سال ارتش سرخ عملیاتی موسوم به عملیات اورانوس را از دو جهت علیه جناحین ضعیف‌تر که توسط رومانیایی‌ها و مجارستانی‌ها نگهداری می‌شد، آغاز کرد. جناحین نیروهای المانی به سرعت در هم کوبیده شد تا لشکر ششم به طور کامل در منطقه ستالینگراد به محاصره دربیاید. آدولف هیتلر، پیشوای المان نازی دستور داد تا این نیرو در مکان خود باقی بماند و هیچ اقدامی از طرف آن برای شکستن محاصره صورت نگیرد. در عوض به لشکر از طریق مسیر هوایی آذوقه رسانده شود و از بیرون برای شکستن محاصره تلاش گردد. نبرد برای دو ماه دیگر ادامه یافت. در فروری ۱۹۴۳ دیگر آذوقه و مهمات محاصره شدگان رو به پایان بود تا این که تمامی نیروهای باقی مانده در پی وخامت اوضاع خود را تسلیم دشمن کردند. این نبرد در کل پنج ماه و یک هفته و سه روز به طول انجامید. «